

Den sidste Dag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Lov om Seminarier.

Forhandlingen genoptoges.

A. M. Hansen: Jeg skal ikke holde nogen lang Tale, men kun fremsætte nogle enkelte Bemærkninger til nogle af de faldne Udtalelser, der jo i det væsentlige for ikke at sige udelukkende har drejet sig om de to Spørgsmaal: Optagelsesprøven og den 4-aarige Læreruddannelse.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen udtalte, at Ministeren i Bemærkningerne til Lovforslagets § 4 udtrykkelig har gjort opmærksom paa, at naar der staaar Realeksamen, er det ogsaa Meningen, at de Fordringer, der stilles til Realeksamen, skal gøres gældende ved Optagelsesprøven. Det ærede Medlem føjede til, at det var ikke en Bestemmelse paa Papiret, men en Bestemmelse, der skal føres igennem. Ja, hvad staaar der da i disse Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget? Jeg vil gerne have Lov til at citere nogle ganske faa Linier. Der staaar:

„Ved nærværende Lovforslag indføres en Optagelsesprøve, ved hvilken Eksaminanden skal vise, at han er i Besiddelse af en Kundskabsfyldte og Modenhed, der i det væsentlige svarer til de Krav, som stilles ved Realeksamen, saaledes at der vel kan være Mulighed for Administrationen for at tillade Afvigelser i Spørgsmaalet om de enkelte Fags Omfang og Vægt og de opgivne Pensas Størrelse, men at der paa den anden Side ikke kan være Frihed til at udskyde afgørende Sag, f. Eks. fremmede Sprog.“

Her siges netop, at der af Administrationen, altsaa af Ministeren i Samraad med Seminarieudvalget, kan fastsættes Afvigelser i Spørgsmaalet om de enkelte Fags Omfang og Vægt og de opgivne Pensas Størrelse. Dette kan da kun forstaas paa den Maade, at Lovforslaget giver Ministeren Myndighed til sammen med Seminarieudvalget at mildne Kravet indenfor det enkelte Fag; men dette gaar da stik mod den Fortolkning, som det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen gjorde gældende.

Naar det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen saa vil hævde, at det foreliggende Lovforslag vil kræve en 2-aarig Forlængelse af Uddannelsesstiden, ja, saa er det en Paastand, der intet har med de faktiske Forhold at gøre. Naar det ærede Medlem siger, at under den nuværende Ordning

kan man klare sig til Optagelsesprøven med eet Aar, men under den foreslaaede Ordning skal der to Aar til, er det, som jeg hævder, en Paastand og kun en Paastand.

Endelig udtalte det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, at nærværende Lovforslags Gennemførelse vil vanskeliggøre det for Folk fra de smaa Hjem at faa deres Børn frem ad denne Vej, idet det vil blive meget dyrere, end det nu er. Ja, selvfølgelig bliver en 4-aarig Uddannelsesstid dyrere end en 3-aarig, men jeg vil spørge det ærede Medlem, om han mener, at det foreliggende Lovforslag bliver dyrere end det, Venstre har stillet i Udsigt — ikke har stillet Forslag om, men har stillet i Udsigt —, hvorefter det vil gaa med til en 3-aarig Seminarietid, efterfulgt af et 1-aarigt Ophold paa Statens Lærerhøjskole eller en anden lignende indrettet Højskole. Vil det ikke blive lige saa dyrt for den unge Mand, der kommer fra Smaakaarshjemmet? Thi det kan dog vel ikke være det ærede Medlem Hr. Arnth Jensens Mening, at denne Fortsættelsesundervisning kun skal være for de velhavende; thi derved vilde han jo netop fremkalde to Ting: for det første, at vi fik to forskellige Slags Lærere, og dernæst, at den unge Mand, der kom fra Smaakaarshjemmet og ikke havde Raad til at tage det fjerde Aar, som det ærede Medlem jo vilde have skulde være frivilligt, ikke vilde kunne bestaa i Konkurrencen om Lærerembederne, naar disse blev opslaaet ledige, og det vil altsaa sige, at man vilde give de unge Mennesker fra Smaakaarshjemmene en anden Klasses Stilling. Det kan dog ikke være Venstres Mening. Lad os derfor i denne Forbindelse være fri for at høre Tale om, at det er disse, man udelukker. Det er jo rigtigt, som ogsaa den højtærede Minister var inde paa i sin Tale, at der er Vanskelighed for Smaakaarsfolk ved at faa deres Børn frem til Lærereksamen saavel som til mange andre Ting, overalt er der naturligvis Vanskeligheder for Smaakaarshjem, men det maa da være det ærede Medlems saavel som min Opgave og alle Lovgiveres Opgave at mildne disse Vanskeligheder for de fattigt stillede i vort Samfund.

I øvrigt er der noget betegnende i, at man fra Venstre, ikke mindst i den Rigsdagssamling, vi nu er inde i, Gang paa Gang hører Tale om, at det er af Omsorg for Smaakaarsfolk, at man tager de Standpunkter, man tager. Hvad enten det drejer sig om Udstyknings eller Ejendomsskatte, eller det nu som her drejer sig om en Seminarieordning, skyder man Smaakaarsfolkene frem for sig og mener, at det er for deres Skyld,